

Formuen for at tilveiebringe Balance, thi den Udvei er ikke saa vanskelig at finde paa. Men selv affet fra, at det i og for sig er utilraadeligt at bruge Mere af Statsformuen end absolut nødvendigt, saa skal jeg endnu engang gjentage, at dette, at opfordre Finantsministeren til at realisere 3 Millioner af sine Aktiver, vil være en meget betydelig Overskridelse af det at realisere 2 Millioner. — Forslaget under Nr. 15, som er stillet af et enkelt Medlem af Udvalget, gaar ud paa at bemyndige Finantsministeren til at udstede Kreditbeviser til et Beløb af 1 Million med en Rente af 1 p. daglig af 100 Rd., eller hvad man vil kunne kalde en Sparekasserente. Det er jo Etableringen af et nyt Statslaan. Forslaget gaar ikke ud paa at bevare 1 Million af de Kreditbeviser, vi allerede have, thi disse bære 4 pSt. Rente og ere altsaa Kreditbeviser af en anden Bessaffenhed end de her foreslaede. Der etableres altsaa et nyt Laan, og hvis man vilde tilveiebringe Balance ved yderligere at tilskyde en Million, var det jo muligt, at man vilde gaa med til at etablere dette nye Statslaan; men, efter hvad jeg tidligere har udviklet, kan jeg for mit Vedkommende ikke tilraade dette, ligesom heller ikke Flertallet af Udvalget kan anbefale denne Udvei. At udstede Kreditbeviser maa anses for en fortræffelig Maade at skaffe Penge paa, naar det er vanskeligt at afsætte de Statspapirer, hvoraf Reserveconden er i Besiddelse; men dette Middel maa man helst opbevare til Tider, hvor der er overhængende Brug derfor, altsaa til Krigstilfælde eller urolige Tider i Europa, naar man absolut skal bruge Penge. Meningen med at stifte dette Laan af 1 Million Rigsdaler i Kreditbeviser er jo ikke at henlægge dem saaledes, at Finantsministeren kan bruge dem i paakommende Tilfælde, men Meningen er at dække den Del af Underbalancen, som er tilstede, og altsaa skulle de strax gaa ud i Verden. Jeg kan altsaa ikke paa Flertallets Vegne tilraade at stemme for Forslaget under Nr. 15.

Scavenius: Jeg har tilladt mig at bede om Ordet for at udtale mig om Forslaget under Nr. 14, der er stillet af et Mindretal i Udvalget og gaar ud paa at bemyndige den høitærede Minister til af Reserveconden Midler at realisere endnu en Million Rigsdaler udover de 3 Millioner, som han har foreslaaet realisere. Som de Herrer ville have set af Betænkningen, antager Mindretallet, at det ikke vil være nødvendigt i det kommende Finantsaar at bevilge nogen Indkomstskat. Grundene for Mindretallets enkelte Medlemmer til at være komne til dette Resultat, kunne være forskjellige, men deri ere de enige, at den finansielle Stilling nu for Dieblisset ikke er saa, at man behøver at paalægge Befolkningen denne extraordinære Skat. (Hage: Maa jeg bede om Ordet!) Jeg for mit Vedkommende har ganske vist ment, at den hensigtsmæssigste Maade at komme ud over disse Vanskeligheder paa, som Bygningen af de nyeste Jernbaner kan forarsage, vil være den, som jeg udtalte ved Finantslovens 1ste Behandling, at optage et Jernbanelaan. Jeg tror imidlertid ikke, at denne Tanke har vundet nogen Tilslutning, eller at den er gennemførlig. Jeg har derfor maattet se mig om efter andre Midler for at muliggjøre en Balance i det kommende Finantsaar, og af de, som det forekommer mig, to tilbagestaaende Maader at dække Underbalancen paa, nemlig at optage af Beholdningen eller at udstede Kreditbeviser, foretrækker jeg den, at sælge af Beholdningen. Men jeg skal dog strax paa Forhaand bemærke, at jeg, skøndt jeg har Betæneligheder ved det Vædringsforslag, der staar under Nr. 15, dog ogsaa skal stemme for det og anbefale det til Vedtagelse. Som jeg sagde, kunde Mindretallet ikke anerkjende, at den finansielle Stilling er saa dårlig, saa slet, at en Indkomstskat vil blive en Nødvendighed, og jeg skal søge lidt nærmere at begrunde dette. I det kommende Finantsaar — jeg bruger runde Tal — er der foreslaaet et Forbrug af Aktiver til et Beløb af 4,752,000